

[Parkov.]

„Der har, saa vidt jeg har kunnet se, under Verdenskrigen været to Perioder, hvor Danmarks Neutralitet for Alvor har været i Fare. Den første var i August 1914, og den anden var i Oktober 1916.“

Endvidere:

„Baade Mineudlægningen og ogsaa Sønderjydernes pligtro Opfyldelse af deres Værnepligt var sikkert i høj Grad medvirkende til i Tyskland at styrke Tilliden til, at Danmark vilde forsvare sin Neutralitet med den Militærmagt, der stod til dets Raadighed, og forebygge, at dansk Territorium blev benyttet som Operationsbasis mod Tyskland.“

Og sluttelig:

„Det lykkedes jo dog ikke blot Danmark, Norge og Sverige, men ogsaa Holland og Svejts, som omgivne af krigsførende Magter paa alle Sider havde en langt mere udsat Beliggenhed end vort Fædreland, at opretholde deres Neutralitet, ikke mindst fordi de krigsførende Lande vidste, at de vilde føre et alvorligt Forsvar.“

Det var det, som efter Hr. H. P. Hanssen Nørremøllers Formening var Anledning til, i hvert Fald medvirkende til, at vi blev holdt udenfor Krigen, og hvis dette er rigtigt — og jeg mener, at han maa være en Mand, hvis Evne til at dømme i dette Forhold, vi alle sammen maa respektere —, da maa jeg sige, at saa har Hærordningen af 1909 ikke været til Skade, men til uendelig Gavn for vort Land.

Og saaledes mener jeg, at den Militærordning, vi faar, skal være af den Beskaffenhed, at den, saa vidt det staar til vore Kræfter, holder os udenfor krigerske Forviklinger. Det er Maalet; og det Maal, tror jeg dog, at man efterhaanden skulde kunne forstaa ikke blot her i Tinget, men ogsaa ude i Befolkningen.

I. A. Hansen: Jeg takker den højtærede Forsvarsminister for hans Svar paa mit Spørgsmaal vedrørende Befalingsmændenes og de meniges Lønninger. Svaret var en Bekræftelse af, at den højtærede Forsvarsminister i sit tidligere Forslag har regnet ca. 400 Befalingsmænd for lidt og nu har opdaget sin Fejltagelse, og for nu ikke at blive nødt til at forhøje Budgettet for sit Vagtkorpsforslag har han hugget Lønninger til disse 400 ubehageligt opdukede Befalingsmænd fra de meniges Lønninger. Den højtærede Minister mente ikke, det kunde forundre mig. Jo, det kunde det

i og for sig nok efter den Stædighed, hvormed Regeringen har holdt paa de Soldaterlønninger, som jeg tidligere har karakteriseret som Fantasilønninger. Men den højtærede Forsvarsminister skal ikke høre ilde fra mig for, at han her er gaaet ind paa en Beskæring af disse Fantasilønninger.

Den højtærede Forsvarsminister oplyste nu, at Kilden til den meget misrekommanderende Udtalelse om Flaade, som han fremsatte i sit Forelæggelsesforedrag, var Hr. Admiral Bastrup, og at Admiralens Udtalelse gjaldt ikke den nuværende Flaadeordning, men den gamle fra 1922. Den højtærede Minister mente, at det spillede jo ingen Rolle, for da den nuværende Flaadeordning var ringere, kunde man ganske roligt overføre Kritikken paa den nuværende. Ja, det kan man gøre. Men saa vil jeg sige til den højtærede Minister, at da den Flaadeordning, Ministeren foreslaar, er endnu ringere, kan man jo anføre Admiralens Udtalelse ogsaa om den Ordning, den højtærede Minister foreslaar. Men hvad Glæde har Ministeren af at staa her og citere Udtalelser af Officerer, som gaar ud paa, at det, den højtærede Minister foreslaar, er noget fuldkommen umuligt noget?

Jeg har ikke Kendskab til Admiral Bastrups Udtalelser og skal derfor ikke beskæftige mig nærmere med dem. Derimod kender jeg den kommanderende General's Udtalelse. Det er om denne Udtalelse, at den højtærede Minister, efter at jeg har dokumenteret ved Oplæsning fra denne Plads, hvad den kommanderende General siger — det er om denne Udtalelse, at den højtærede Minister gentagende bruger det Udtryk, at General With erklærer, at den nuværende Ordning ikke er i Stand til at løse forsvarsmæssige Opgaver, hverken Øst eller Vest for Store Bælt, og i det hele taget ikke duer til Løsning af Forsvarsopgaver.

Jeg gør den højtærede Minister opmærksom paa, at i den Udtalelse af den kommanderende General, som findes som Bilag til Forslaget til den nuværende Ordning, erkender den kommanderende General ikke mindre end tre Steder, at den Ordning, vi har nu, er i Stand til at løse Forsvarsopgaver. Han siger om Hæren, at „rigtigt sammendraget vil den paa Grund af dens højere Kvalitet bedre end den nuværende“

— altsaa Ordningen af 1922 —

„være i Stand til at løse Hovedopgaven: Forsvaret paa Sjælland“.

Han siger endvidere, at „den formindskede jydsk Styrke